

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub nr.2991
Cod ECLI ECLI:RO:TBMUS:2024:003.000405
Dosar nr. 1887/102/2024

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința nr. 405/2024
Ședința publică din 18 Iunie 2024
Completul compus din:
Președinte : Maria Magdalena Pupăză
Grefier : Judit Heim

Pe rol judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul **Prefectul Județului Mureș**, în contradictoriu cu pârâtul **Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș** având ca obiect acțiune prefect-tutelă administrativă.

Fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 21 mai 2024, când s-a amânat pronunțarea pentru data de 04 iunie 2024, apoi pentru data de azi, încheieri ce fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

INSTANȚA

Deliberând asupra actelor și lucrărilor dosarului constată :

Prin cererea formulată și înregistrată la Tribunalul Mureș Secția contencios administrativ și fiscal în data de 26 martie 2024, reclamantul Prefectul Județului Mureș a solicitat anularea Hotărârii nr. 404/23.11.2023, privind atestarea apartenenței la domeniul public al Municipiului Târgu Mureș a spațiului I identificat în CF nr. 128809-C1 -U1 Târgu Mureș și a cotei teren de 82/381 reprezentând 82 mp din suprafața totală de 381 mp, a terenului situate în str. Lăcrămioarei, nr. 3, identificat în CF nr. 128809 Târgu Mureș, și a tuturor efectelor juridice produse de aceasta.

În susținerea cererii formulate reclamantul a arătat faptul că în urma exercitării controlului de legalitate instituit de prevederile art. 252 alin. (1) lit. c) și art. 255 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, asupra actului administrativ înaintat de Municipiul Târgu Mureș cu adresa nr. 76.291/28.11.2023, înregistrat sub nr. 15511/29.11.2023, s-a constatat faptul că, Hotărârea nr. 404/23.11.2023, privind atestarea apartenenței la domeniul public al Municipiului Târgu Mureș a spațiului I, identificat în CF nr. 128809-C1-U1 Târgu Mureș și a cotei teren de 82/381, reprezentând 82 mp din suprafața totală de 381 mp, a terenului situat în str. Lăcrămioarei, nr. 3, identificat în CF nr. 128809 Târgu Mureș, prin adresa cu nr. 15511/2023/SVIII/09.01.2024 a sesizat autoritatea deliberativă cu privire la aspectele de nelegalitate ale actului administrativ arătat.

În continuare reclamantul a precizat că actul administrativ este motivat în drept, conform preambulului acestuia, pe dispozițiile art. 36, alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 41, alin. (5) din Legea

cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Dar aceste prevederi legale privesc doar terenul, nu și construcția, în speță parte din construcția C1, respectiv unitatea-individuală U1, înscrisă în cartea funciară sus-menționată.

De asemenea a mai precizat că în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare, apartenența la domeniul public al unității administrativ-teritoriale trebuie să fie stabilită prin acte normative.

De asemenea, reclamantul a precizat că a arătat pârâtului faptul că aceste reglementări legale nu se aplică spațiului înscris în cartea funciară nr. 128809-C1-U1 Târgu Mureș, deoarece nu sunt depuse și nici nu se face dovada că acest spațiu este deținut de Municipiul Târgu Mureș cu acte de proprietate, iar actul nu este motivat pe un temei legal aplicabil acestui imobil, prin care să fie stabilită apartenența acestuia la domeniul public al Municipiului, așa cum prevede teza a doua a prevederii legale sus-menționate.

În continuare reclamantul a precizat că potrivit practicii Înaltei curți de Casație și Justiție, motivarea actului administrativ constituie, într-adevăr, o veritabilă condiție de validitate a acestuia, o garanție împotriva conduitei arbitrare a autorității publice, menită să asigure posibilitatea verificării limitelor exercitării puterii lor discreționare. Verificarea vizează, așadar, temeiurile și efectele deciziei administrative, prin prisma unui echilibru rezonabil între interesul public și cel privat, pentru că raportul de drept administrativ este caracterizat de preeminenta interesului public, definit de art. 2, alin. I, litera r) din Legea nr. 554/2004 ca fiind interesul ce vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare și realizarea competențelor publice.

Astfel, obligația autorității emitente de a motiva actul administrativ constituie o garanție contra arbitrariului administrației publice și se impune cu deosebire în cazul actelor prin care se modifică ori se suprimă drepturi sau situații juridice individuale și subiective.

Prin răspunsul comunicat prin adresa nr. 1334/17.01.2024, înregistrată sub nr. 1364/25.01.2024 la Instituția Prefectului - Județul Mureș, pârâtul Municipiul Târgu Mureș nu a clarificat în niciun fel situația juridică a imobilului în cauză, ci s-a limitat la a invoca din nou prevederile art. 36, alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 41, alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare, menționând totodată faptul că, imobilul obiect al hotărârii de consiliu local în cauză a intrat în circuitul civil, fiind intabulat în proprietatea Municipiului Târgu Mureș.

A mai arătat reclamantul că astfel cum s-a arătat mai sus, HCL Târgu Mureș nr. 404/2023 este nelegală deoarece reglementarea legală invocată ca temei legal al actului administrativ, respectiv prevederile art. 36, alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, privește doar terenul, nu și construcția — spațiul I, obiect al hotărârii.

Pârâtul nu a clarificat regimul juridic al spațiului I, din cartea funciară nr. 128809-C1-U1 Târgu Mureș, nu a făcut dovada că acest spațiu este deținut de Municipiul Târgu Mureș cu acte de proprietate, dar nici nu a completat actul cu temeiul legal aplicabil acestui imobil, prin care să fie stabilită apartenența acestuia la domeniul public al Municipiului, așa cum prevede teza a doua a art. 41, alin. (5) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare, temei legal al hotărârii.

Astfel cum rezultă din extrasele de carte funciară atașate de către Municipiul Târgu Mureș Adresei nr. 1334/17.01.2024, înregistrată sub nr. 1364/25.01.2024, în baza Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș nr. 404/23.11.2023, prin încheierea de carte funciară nr. 105199/05.12.2023, s-a înscris provizoriu dreptul de proprietate în favoarea Municipiului Târgu Mureș — domeniul public, asupra cotei de 82/381 parte teren și 1/1 parte

spațiul I, înscrise în cărțile funciare nr. 128809 Târgu Mureș, respectiv individual nr. 128809-CI-UI Târgu Mureș.

De asemenea pârâtul a mai precizat faptul că Serviciul Juridic, Contencios Administrativ din cadrul Direcției Juridice, Contencios Administrativ și Administrație Publică Locală a Municipiului Târgu Mureș, prin Raportul de specialitate nr. 72737/13.11.2023, emis pentru proiectul de hotărâre în cauză, a arătat aceste aspect de nelegalitate a proiectului și a arătat modul legal de dobândire a spațiului în cauză, respectiv prin trecerea din proprietatea publică a Statului Român în proprietatea publică a Municipiului Târgu Mureș în conformitate cu prevederile art. 292 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, dar Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș nu a ținut seama nici de opinia specialiștilor săi.

Având în vedere faptul că, până în prezent emitentul actului nu a procedat la modificarea, completarea sau revocarea acului administrativ, având în vedere faptul că acesta a intrat în circuitul civil, fiind înscris provizoriu în favoarea Municipiului Târgu Mureș, domeniul public, în cărțile funciare 128809 și 128809-CI-UI Târgu Mureș, pentru toate aceste aspecte anterior expuse, reclamantul a solicitat să se admită acțiunea și în consecință, să se anuleze Hotărârea nr. 404/23.11.2023, adoptată de Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș, împreună cu toate efectele juridice produse de aceasta, respectiv rectificarea cărților funciare mai sus menționate și restabilirea situației anterioare de carte funciară.

În drept, a invocat prevederile 1, alin. (6), art. 3 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (5) și art. 11 alin. (3), din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și toate prevederile legale invocate în prezenta acțiune.

Pârâtul Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea HCL, ca fiind în conformitate cu legea.

În susținerea întâmpinării formulate s-a arătat faptul că, în fapt, în cadrul ședinței ordinare din data de 23.11.2023, Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș a adoptat Hotărârea nr. 404/3.11.2023 privind atestarea apartenenței la domeniul public al Municipiului Târgu Mureș, a spațiului I identificat în CF nr. 128809-CI Târgu Mureș și a cotei de teren de 82/381 reprezentând 82 mp din suprafața totală de 381 mp, a terenului situat în str. Lăcrămioarei, nr. 3 identificat în CF nr. 128809 Târgu Mureș.

În ceea ce privește spațiul I, identificat în CF nr. 128809-CI-UI Târgu Mureș, cu suprafața utilă de 26,18 mp aflat în proprietatea Statului Român, pârâtul a arătat că acesta este cuprins în contractul de delegare prin concesiune a fondului locativ de stat, inclusiv a imobilelor cu altă destinație decât cea de locuință, nr. 8/23.03.2020, încheiat cu S.C Locativ SA, societate aflată în subordinea Consiliului Local, drept pentru care a procedat la întocmirea proiectului de hotărâre și reglementarea situației juridice a cotei de teren și spațiului.

În considerarea celor mai sus arătate, a precizat că întreaga acțiune formulată de către Instituția Prefectului este total disproporționată în raport cu importanța intereselor protejate. Așadar, prin introducerea acestei acțiuni, reclamantul încalcă principiul autonomiei locale și al proporționalității între amploarea intervenției exercitate prin controlul de legalitate și importanța intereselor protejate, principiu consacrat de Cartea Europeană a Autonomiei Locale. Referitor la acest aspect, Cartea Europeană a Autonomiei Locale prevede, în cadrul art. 8, pct. 3, următoarele: „Controlul administrativ asupra activității autorităților administrației publice locale trebuie exercitat cu respectarea unei proporționalități între amploarea intervenției autorității de control importanța intereselor pe care aceasta înțelege să le protejeze”. Se observă că și Consiliul Europei a luat în calcul posibilitatea unui exces de din partea autorității de control — în cazul de față, Instituția Prefectului — și efectul dăunător care îl poate avea asupra dezvoltării Comunităților Locale, printr-o birocratie excesivă.

De asemenea, a precizat pârâtul că prin obligarea autorităților locale la predarea acestor bunuri nerevendicate, de interes local, către Statul Român, se efectuează o nouă preluare abuzivă, de data această de către Statul Român în detrimentul comunităților locale, încălcând din nou principiul autonomiei locale.

În contextul interesului local al bunului și modul în care a fost administrat de Municipiul Târgu Mureș și S.C. Locativ S.A. de-a lungul timpului, următorul demers necesar era reglementarea juridică a terenului, operațiune care constă în înscrierea în Cartea Funciară a dreptului de proprietate a Municipiului Târgu Mureș, nu se poate realiza în lipsa unui act administrativ al autorității publice locale deliberative care să ateste apartenența imobilului la domeniul public al municipiului. Hotărârea care constituie obiectul prezentei cauze propun astfel de reglementări juridice și nu presupun nicidecum o operațiune de transfer a imobilelor de la un proprietar la altul.

De asemenea, a arătat că potrivit Notei Interne a Serviciului Juridic, Contencios Administrativ nr. 56564/29.08.2023 nu există nicio notificare formulată în temeiul Legii nr. 10/2001 și nici litigii în desfășurare pentru imobilul de mai sus, iar potrivit Notei Interne nr. 56038/11 139/21.09.2023 a Serviciului Fond Funciar, terenul nu a făcut și nu face obiectul legilor fondului funciar.

Ținând cont de considerentele mai sus expuse, în prisma normelor de drept invocate, pârâtul a solicitat să se constate că hotărârea atacată a fost adoptată în deplină concordanță cu legislația în vigoare, și să se respingă cererea de chemare în judecată a Instituției Prefectului județului Mureș ca neîntemeiată.

În drept, a precizat că își întemeiază prezenta întâmpinare prin dispozițiile O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ cu modificările și completările ulterioare, ale Legii fondului funciar nr. 18/1991, precum și celelalte dispoziții normative menționate în text.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În ceea ce privește cadrul procesual, sub aspectul părților participante la judecarea prezentei cauze, instanța reține că potrivit dispozițiilor art. 123 alin. (2), (3) și (5) din Constituția României, prefectul este reprezentantul Guvernului pe plan local și conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritorial, atribuțiile acestuia fiind stabilite prin lege organică.

Potrivit atribuțiilor care îi revin, prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal. De asemenea, conform prevederilor art. 3 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale, iar acțiunea se formulează în termenul prevăzut la art. 11 alin. (1), care începe să curgă de la momentul comunicării actului către prefect și în condițiile prevăzute de legea arătată.

Atribuțiile principale ale prefectului sunt prevăzute la art. 19 din Legea nr. 340/2004 printre care și aceea de a asigura, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, aplicarea și respectarea Constituției, a legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a celorlalte acte normative, precum și a ordinii publice;

În lumina textelor legale mai sus menționate, instanța reține că reclamantul justifică atât calitatea procesuală, cât și interesul în promovarea prezentei acțiuni.

În ceea ce privește pârâtul Consiliul Local al Municipiului Tg. Mureș, instanța reține că activitatea autorităților administrației publice locale trebuie să se desfășoare cu respectarea principiului legalității.

Prin HCL nr. 404 din 23.11.2023 adoptată de pârâtul Consiliul Local al Municipiului Tg. Mureș s-a aprobat atestarea apartenenței la domeniul public al Municipiului Tg. Mureș a spațiului I, identificat în CF nr. 128809-C1 Târgu Mureș și a cotei de teren de 82/381

reprezentând 82 mp din suprafața totală de 381 mp situat în str. Lăcrămioarei, nr. 3 identificat în CF nr. 128809 Târgu Mureș.

Proiectul de hotărâre a fost promovat la inițiativa primarului, fiind însoțit de raportul de specialitate întocmit de compartimentul de resort nr. 72737/13.11.2023 din cadrul aparatului de specialitate al primarului (fila 22), în care se arată că dispozițiile art. 36 alin 1 din Legea nr. 18/1991, indicate în preambulul actului administrativ nu sunt aplicabile în speță, întrucât acestea privesc doar terenurile, nu și spațiile cu altă destinație decât cea de locuință.

Prin adresa nr. 15511/2023/SVIII/09.01.2024, reclamantul a solicitat pârâtului revocarea hotărârii menționate, deoarece aceasta a fost adoptat cu încălcarea dispozițiilor legale.

Deoarece pârâtul nu a formulat niciun răspuns la adresa transmisă de reclamant și nici nu a procedat la revocarea hotărârii arătate, reclamantul a formulat prezenta acțiune prin care solicită anularea Hotărârii nr. 404/23.11.2023.

Cu privire la cele mai sus arătate, tribunalul reține că potrivit extrasului de CF Mureș 128809-C1 Târgu Mureș, spațiului I, situat în Tg. Mureș, str. Lăcrămioarei, nr. 3, compus din magazin, cu suprafața utilă de 26,18 mp, și a cota de 82 mp teren din suprafața totală de 381 mp se află în proprietatea Statului Român.

Potrivit referatului de aprobare nr. 72149/14629/09.11.2023, întocmit de către inițiatorul proiectului de hotărâre, respectiv Primarul Municipiului Tg. Mureș, spațiul mai sus arătat se află în administrarea SC Locativ SA, fiind închiriat cu prioritate, fără licitație, în baza Legii nr. 341/2004.

Potrivit notei interne nr. 53.449/09.08.2023, prin adresa înregistrată sub nr. 48411/19.07.2023, chiriașului spațiului în discuție a revenit la solicitările adresate anterior pârâtului, privitoare la cumpărarea spațiului, demers ce a determinat inițierea procedurilor necesare înscrierii dreptului de proprietate privată a pârâtului în cartea funciară.

În continuare se reține că dispozițiile art. 41 alin. (5) din Legea nr. 7/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare prevăd faptul că : *"în cazul imobilelor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, întabularea se realizează în baza actelor de proprietate, iar în lipsa acestora, a copiei extrasului de pe inventarul centralizat al bunurilor respective, atestat prin hotărâre a Guvernului, însoțită de un înscris emis de către conducătorul instituției publice centrale sau locale, care are obligația întocmirii și modificării inventarului centralizat, prin care se confirmă identitatea dintre imobilul din documentația cadastru și cel evidențiat în inventar/ centralizat. Pentru imobilele a căror apartenență la domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale este stabilită prin acte normative întabularea se va efectua în baza hotărârilor Guvernului, hotărârilor consiliului local, județean sau al municipiului București de însușire a inventarelor cu privire la aceste bunuri imobile, însoțite de un înscris emis de către conducătorul instituției publice centrale sau locale, prin care se confirmă identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel a cărei întabulare se solicită, cu respectarea prevederilor legale în vigoare"*.

Așadar, potrivit dispozițiilor legale mai sus arătate, întabularea imobilelor aflate în proprietatea publică a unităților administrativ teritoriale, se realizează, în lipsa actelor de proprietate, în baza copiei extrasului inventarul centralizat al bunurilor respective, atestate prin hotărâre a Guvernului.

O situație distinctă de cea mai sus menționată este cea a imobilelor a căror apartenență la domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este stabilită prin acte normative, situație în care întabularea acestora realizează în baza hotărârilor consiliului local, de însușire a inventarelor cu privire la aceste bunuri imobile.

Revenind la cauza de față, tribunalul reține că Hotărârea nr. 404/23.11.2023 a fost adoptată de Consiliul Local al Municipiului Tg. Mureș în lipsa unui act normativ care să

ateste apartenența spațiului în discuție la domeniul public al Municipiului Tg. Mureș sau a oricărui înscris care să ateste că imobilul în cauză a fost cuprins în inventarul bunurilor aparținând domeniului public al Municipiului Tg. Mureș atestat prin hotărâre a Guvernului.

Pe de altă parte, actului administrativ supus controlului de legalitate în prezentul dosar, nu-i sunt aplicabile nici dispozițiile art. 36 alin 1 din Legea nr. 18/1991, potrivit căroră " (1) *Terenurile aflate în proprietatea statului, situate în intravilanul localităților și care sunt în administrarea primăriilor, la data prezentei legi, trec în proprietatea comunelor, orașelor sau a municipiilor, urmând regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26 "*

După cum se poate observa, dispozițiile legale mai sus arătate au în vedere terenurile situate în intravilanul localităților, aflate în proprietatea statului și nu construcțiile situate pe aceste terenuri.

Pentru considerentele de fapt și de drept mai sus expuse, reținând că HCL nr. 404/23.11.2023 a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor legale, tribunalul va admite acțiunea formulată de reclamantul Prefectul Județului Mureș și va anula hotărârea indicată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **Prefectul Județului Mureș** cu sediul în Târgu Mureș, P-ța Victoriei, nr.2, jud.Mureș, în contradictoriu cu pârâtul **Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș** cu sediul în Târgu Mureș, P-ța Victoriei, nr.3, jud.Mureș.

Anulează Hotărârea nr. 404/23.11.2023 adoptată de pârâtul Consiliul Local al Municipiului Tg Mureș.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune la Tribunalul Mureș.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 18.06.2024.

**Președinte,
Maria Magdalena Pupăză**

**Grefier,
Judit Heim**

Red.P.M.M
Thred.listat H.J/4 ex./22.07.2024

Document finalizat

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL TÂRGU-MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2024:005.000508

Dosar nr. 1887/102/2024

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

DECIZIA NR. 508/R

Ședința publică din 17 octombrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: Andreea Toma

Judecător: Gabriela Ghizela Ceușan

Judecător: Dr. Marlena Boancă-Ivan

Grefier: Bălint Judith

Pe rol se află judecarea *recursului* formulat de pârâtul **Consiliul Local al Municipiului Târgu-Mureș**, cu sediul în Târgu Mureș, P-ța Victoriei, nr. 3, jud. Mureș, împotriva Sentinței civile nr. 405 din 18 iunie 2024 pronunțate de Tribunalul Mureș, în dosarul nr. 1887/102/2024.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta intimatului-reclamant Prefectul Județului Mureș, consilier juridic Borșan Simona (care depune la dosar delegație de reprezentare, fila 20), lipsă fiind recurentul-pârât Consiliul Local al Municipiului Târgu-Mureș.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care arată următoarele aspecte:

- cauza se află la primul termen de judecată;
- procedura de citare este legal îndeplinită cu părțile, potrivit dovezilor aflate la filele 15-16 din dosar;
- la data de 2 octombrie 2024, s-a înregistrat la dosar *Întâmpinarea* formulată de intimatul Prefectul Județului Mureș în exemplar transmis în original, filele 17-19.

Fiind primul termen de judecată, instanța pune în discuție aspectele vizând competența Curții de Apel Târgu-Mureș în soluționarea recursului.

Reprezentanta intimatului-reclamant apreciază că instanța este competentă general, material și teritorial să judece prezenta cauză.

Verificându-și din oficiu competența în temeiul dispozițiilor art. 131 alin. 1 Cod procedură civilă, instanța constată că este competentă general, material și teritorial în soluționarea recursului deoarece acesta este declarat împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate de Tribunalul Mureș – Secția de contencios administrativ și fiscal, instanță ce se află în raza de competență a Curții de Apel Târgu-Mureș.

La interpelarea instanței, reprezentanta intimatului-reclamant arată că nu invocă chestiuni prealabile.

Instanța constată că recursul a fost declarat în termen, a fost motivat și este scutit de la plata taxei judiciare de timbru.

Reprezentanta intimatului-reclamant arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Nemai fiind alte cereri de soluționat, instanța declară închisă etapa cercetării judecătorești și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta intimatului-reclamant solicită respingerea recursului formulat de Consiliul Local al Municipiului Târgu-Mureș, ca nefondat.

Apreciază că, chiar dacă recursul este motivat pe art. 488 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă, acesta nu arată în concret cum prima instanță a aplicat greșit normele de drept material, ci doar susține că instanța a aplicat foarte restrictiv normele de drept material și situația de fapt privitoare la imobil. Recurentul-pârât apreciază că instanța de fond nu a ținut seama de situația de fapt a imobilului, respectiv că importanța imobilului apreciată de acesta ca fiind una de interes public local, nu interesează statul și astfel, instanța de fond ar fi trebuit să aplice altfel prevederile legale în vigoare, respectiv temeiul legal de drept al hotărârii consiliului local atacată de prefect în contencios. Nu susține în nici un alt fel legalitatea hotărârii atacate, ci doar în acest sens, că este de interes public local.

Așadar, consideră că hotărârea primei instanțe nu trebuie casată, este legală și temeinică. Instanța de fond a analizat și apreciat corect nelegalitatea hotărârii privitor la temeiurile legale ale acestuia, respectiv art. 41 alin. 5 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare și prevederile art. 36 alin. 1 din Legea nr. 18/1991.

Așa cum a apreciat și instanța de fond, consideră că în situația în care este indicat un temei legal, și trebuie să aibă un temei legal fiecare hotărâre de consiliu local, temeiurile acestea trebuie să li se și aplice, în situația de față a imobilului în cauză, sens în care nu se aplică.

De asemenea, arată că nu s-a făcut dovada că este o hotărâre de guvern prin care este atestat imobilul, respectiv la domeniul public al UAT-ului așa cum prevede art. 41 alin. 5 prima teză, dar nici că este un act normativ prin care se atestă această apartenență la domeniul public, sens în care prevede teza a doua a acestui articol.

Cu privire la art. 36 alin. 1 din Legea nr. 18/1991, arată că nici acesta nu se aplică în totalitate imobilului deoarece imobilul este format din spațiul nr. 1 și o cotă de teren aferent de 82 mp, situată pe strada Lăcrămioarei nr. 3 din Municipiul Târgu-Mureș, sens în care dispoziția legală precizată ca temei legal al hotărârii reglementează doar situația terenurilor aflate în intravilan, nu a unei construcții, care trebuie, într-adevăr, să fie proprietatea statului și în administrarea primăriei. Nici această administrare pe teren nu a fost dovedită.

Instanța reține cauza în pronunțarea, urmând ca soluția să fie adusă la cunoștința părților prin intermediul grefei instanței.

CURTEA DE APEL,

Deliberând asupra recursului de față, constată că prin Sentința nr. 405 pronunțată la data de 18 iunie 2024, Tribunalul Mureș, în dosarul nr. 1887/102/2024, a dispus următoarele: admiterea acțiunii formulate de reclamantul Prefectul Județului Mureș, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș; anularea Hotărârii nr. 404/23.11.2023 adoptată de pârâtul Consiliul Local al Municipiului Tg Mureș.

Împotriva Sentinței nr. 405/18.06.2024, în termen legal a declarat *recurs* pârâtul Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii în temeiul art. 488, alin. (1), pct. 8 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respingerea acțiunii formulate de Prefectul Județului Mureș ca fiind neîntemeiată, ca urmare a rejudecării.

În motivare, recurentul-pârât arată că, în urma analizei raționamentelor juridice arătate de către instanța de fond, a constatat că motivele de nelegalitate invocate nu sunt justificate, iar normele de drept aplicabile în cauză au fost interpretate restrictiv și eronat.

În materia imobilelor care au ca proprietar aparent Statul Român, fără nicio altă mențiune pe cărțile funciare, categoria de interes a acestora ocupă un rol determinant în stabilirea apartenenței acestora. În funcție de interesul pe care bunul îl prezintă, acesta poate fi încadrat prin acte normative fie în categoria bunurilor care aparțin statului, fie al județelor, comunelor, orașelor sau municipiilor.

Recurentul-pârât apreciază că întreaga acțiune formulată de către Instituția Prefectului este total disproporționată în raport cu importanța intereselor protejate. Așadar, prin introducerea acestei acțiuni, Instituția Prefectului încalcă principiul autonomiei locale și al proporționalității între amploarea intervenției exercitată prin controlul de legalitate și importanța intereselor protejate, principiu consacrat de Cartea Europeană a Autonomiei Locale la art. 8, pct. 3.

Având în vedere că imobilul în cauză este de interes local, fiind situat în intravilanul localității, și nu face parte din domeniul public al Statului sau al județului Mureș, consecința logică este că acesta face parte din patrimoniul public sau privat al Municipiului Târgu Mureș. Interesul comunității locale, manifestat prin hotărârile consiliului local, primează față de un presupus drept de proprietate al Statului Român, care nu administrează, valorifică sau utilizează în nici un mod imobilele supuse judecății. Admiterea contrariului este sinonimă cu elogierea importanței unei autorități statale abstracte față de comunitățile locale, un model arhaic care intră în contradicție cu principiile democratice comune tuturor statelor-membre ale Uniunii Europene.

De asemenea, apreciază că, prin obligarea autorităților locale la predarea acestor bunuri nerevendicate, de interes local, către Statul Român, se efectuează o nouă preluare abuzivă, de data această de către Statul Român în detrimentul comunităților locale, încălcând din nou principiul autonomiei locale.

În contextul interesului local al bunului și modul în care a fost administrat de Municipiul Târgu Mureș și S.C. Locativ S.A. de-a lungul timpului, următorul demers necesar era reglementarea juridică a terenului, operațiune care constă în înscrierea în Cartea Funciară a dreptului de proprietate a Municipiului Târgu Mureș, nu se poate realiza în lipsa unui act administrativ al autorității publice deliberative care să ateste apartenența imobilului la domeniul public al municipiului. Hotărârile care constituie obiectul prezentei cauze propun astfel de reglementări juridice și nu presupun nicidecum o operațiune de transfer a imobilelor de la un proprietar la altul.

De asemenea, potrivit Notei Interne a Serviciului Juridic, Contencios Administrativ nr. 56564/29.08.2023 nu există nicio notificare formulată în temeiul Legii nr. 10/2001 și nici litigii în desfășurare pentru imobilul menționat, iar potrivit Notei Interne nr. 56038/11139/21.09.2023 a Serviciului Fond Funciar, terenul nu a făcut și nu face obiectul legilor fondului funciar.

Mai mult de atât, în urma solicitării și formulării unui punct de vedere privind atestările la domeniul public către Ministerul Finanțelor s-a comunicat faptul că instituției pârâte îi revine obligația de a analiza aplicabilitatea în timp a legilor de fond funciar și locativ de stat în baza actelor de natura tehnico-operativă, economică, juridică, administrativă pe care le deține cu privire la imobilul în cauză, să clarifice regimul juridic, să actualizeze cărțile funciare și să le inventarieze corespunzător.

În prisma normelor de drept invocate, recurentul-pârât solicită a se constata că hotărârea atacată a fost adoptată în deplină concordanță cu legislația în vigoare, precum și respingerea cererii de chemare în judecată a Instituției Prefectului județului Mureș, ca neîntemeiată.

De asemenea, recurentul-pârât arată că instanța de fond nu a făcut referire la aspectele de fond și de drept referitoare la interesul bunurilor și situațiile lor reale, faptice, care reprezintă cel mai important factor în determinarea drepturilor de proprietate cu privire la imobilele aflate în interiorul localităților. Astfel, consideră că instanța a apreciat foarte restrictiv normele de drept material și situația de fapt cât privește apartenența acestor bunuri. Prin urmare, solicită instanței să constate că hotărârea este susceptibilă de casare în condițiile art. 488, alin. (1), pct. 8. din Codul de procedură Civilă.

În drept, își întemeiază recursul pe dispozițiile art. 488, alin. (1), pct. 8 din Codul de procedură civilă, O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, precum și celelalte dispoziții normative menționate în text.

În concluzie, solicită admiterea recursului îndreptat împotriva Sentinței nr. 405/2024, pronunțată în dosarul cu nr. 1887/102/2024 și casarea în parte a acesteia, în sensul menținerii C.L. nr. 404/2023 ca fiind adoptată în conformitate cu rigorile legii.

Intimatul-reclamant, PREFECTUL JUDEȚULUI MUREȘ, a formulat *întâmpinare* prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, menținerea Sentinței civile nr. 405/18.06.2024, pronunțată de Tribunalul Mureș, Secția Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 1887/102/2024, ca temeinică și legală.

În motivare, intimatul-reclamant apreciază că argumentul invocat de către Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș pentru casarea hotărârii atacate, respectiv „pentru că instanța de fond nu a făcut referire la aspectele de fond și de drept referitoare la interesul bunurilor și situațiile lor reale, faptice, care reprezintă cel mai important factor în determinarea drepturilor de proprietate cu privire la imobilele aflate în interiorul localităților. Astfel, instanța a apreciat foarte restrictiv normele de drept material și situația de fapt cât privește apartenența bunului. Prin urmare, solicităm onoratei instanțe să constate că hotărârea este susceptibilă de casare în condițiile art. 488, alin. (1), pct. 8 din Codul de procedură Civilă”, este neîntemeiat și nejustificat și nu poate fi reținut deoarece, contrar susținerilor recurentului-pârâtului, instanța de contencios administrativ a cercetat legalitatea actului atacat atât din prisma motivărilor în drept, cât și în fapt al acestuia, și în mod corect a constatat că niciunul dintre dispozițiile legale invocate ca temei legal al hotărârii supusă cenzurii instanței de judecată nu se aplică imobilului în cauză.

Mai mult, instanța de fond a analizat fiecare temei legal invocat de pârât prin raportare la ceea ce este faptic imobilul, iar susținerea pârâtului este neîntemeiată.

În cauză, instanța de fond a analizat, așa cum se impune, actul administrativ dacă este motivat și dacă motivarea se aplică și a stabilit în mod corect că nu este respectată în cazul imobilului obiect al actului administrativ supus cenzurii.

De asemenea, instanța de fond în mod corect a analizat toate înscrisurile care au stat la baza adoptării hotărârii de către Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș și în mod corect a observat și a reținut faptul că, prin raportul de specialitate întocmit de compartimentul de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului, au învederat pârâtului faptul că dispozițiile invocate ca temei legal al hotărârii, nu se aplică imobilului în cauză, dar pârâtul a ignorat opinia specialiștilor săi.

Mai mult, prin recursul formulat pârâtul nu critică și nu aduce lămuriri cu privire la aceste rețineri ale instanței de fond, dar nici alte susțineri cu privire la temeinicia și legalitatea hotărârii atacate. Pe lângă acest aspect, având în vedere că hotărârii nu i se aplică temeiurile de drept în baza cărora a fost adoptată, intimatul-reclamant apreciază că și afirmația recurentului conform căreia este legală deoarece ar trebui să se analizeze din punct de vedere logic faptul că imobilul este de interes local, este irelevantă.

În continuare, intimatul-reclamant este de părere că susținerea recurentului conform căreia „având în vedere că imobilul în cauză este de interes local, fiind situat în intravilanul localității, și nu face parte din domeniul public al Statului sau al județului Mureș, consecința logică este că acesta face parte din patrimoniul public sau privat al Municipiului Târgu Mureș, dar și aceea conform căreia admiterea contrariului este sinonimă cu elogierea importanței unei autorități statale abstracte față de comunitățile locale, un model arhaic care intră în contradicție cu principiile democratice comune tuturor statelor-membre ale Uniunii Europene”, este superfluă având în vedere că, în conformitate cu principiul legalității, reținut și de instanța de judecată în considerentele Sentinței nr. 405/18.06.2024, activitatea autorităților administrației publice locale trebuie să se desfășoare cu respectarea tuturor reglementărilor legale în vigoare, a tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte.

Instituția reclamantă nu se împotrivesc unei clarificări și stabiliri a regimului juridic a unor bunului imobile de care este interesat recurentul-pârât, dar urmărește ca actele administrative adoptate să fie legale, să fie motivate atât în drept, cât și în fapt, iar temeiurile legale să se aplice imobilele în cauză.

În concluzie, intimatul-reclamant solicită respingerea recursului, ca neîntemeiat, cu consecința menținerii Sentinței civile nr. 405/18.06.2024, pronunțată de Tribunalul Mureș, Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

În drept, intimatul-reclamant a invocat dispozițiile art. 205, coroborate cu art. 490, alin. (2) din Codul de procedură civilă, ale Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Examinând hotărârea atacată prin raportare la motivele de recurs și apărările invocate, se vor reține următoarele:

Recurentul-reclamant solicită casarea hotărârii primei instanțe în conformitate cu dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 C. pr. civ., susținând că soluția pronunțată este rezultatul unei interpretări restrictive și greșite a dispozițiilor de drept aplicabile în cauză.

Prima instanță a constatat nelegalitatea Hotărârii Consiliului Local al municipiului Târgu-Mureș de atestare a apartenenței la domeniul public al municipiului Târgu-Mureș a construcției identificate în CF nr. 128809-C1 Târgu-Mureș și a cotei de teren de 82/381 identificat în CF nr. 128809 Târgu-Mureș. S-a reținut că actul a fost adoptat în lipsa unui act normativ care să ateste apartenența spațiului la domeniul public al municipiului Târgu-Mureș sau a oricărui înscris care să ateste că imobilul în cauză a fost cuprins în inventarul bunurilor aparținând domeniului public al municipiului Târgu-Mureș atestat prin hotărâre a Guvernului, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 41 alin. 5 din Legea nr. 7/1996. De asemenea, s-a reținut că nu sunt aplicabile prevederile art. 36 alin. 1 din Legea nr. 18/1991 deoarece acestea au în vedere terenurile situate în intravilanul localităților și nu construcțiile situate pe aceste terenuri.

Curtea reține că hotărârea consiliului local anulată de prima instanță a fost adoptată potrivit mențiunilor acesteia în baza prevederilor art. 36 alin. 1 din Legea nr. 18/1991, respectiv art. 41 alin. 5 din Legea nr. 7/1996. Aceste prevederi au fost redactate în cuprinsul hotărârii primei instanțe și au fost interpretate și aplicate situației de fapt deduse judecății astfel cum a fost reținută în baza mijloacelor de probă administrate în cauză, respectiv înscrisuri.

În mod corect a apreciat Tribunalul că atâta timp cât prin hotărârea de consiliu local se dispunea în privința apartenenței la domeniul public a unei construcții și a terenului aferent acesteia, prevederile art. 36 alin. 1 din Legea nr. 18/1991 nu sunt aplicabile deoarece acestea reglementează situația terenurilor, nu a construcțiilor - Terenurile aflate în proprietatea statului, situate în intravilanul localităților și care sunt în administrarea primăriilor, la data prezentei legi, trec în proprietatea comunelor, orașelor sau a municipiilor, urmând regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26.

De asemenea, în mod corect au fost interpretate și aplicate prevederile art. 41 alin. 5 din Legea nr. 7/1996 potrivit cărora *în cazul imobilelor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, intabularea se realizează în baza actelor de proprietate, iar în lipsa acestora, a copiei extrasului de pe inventarul centralizat al bunurilor respective, atestat prin hotărâre a Guvernului, însoțită de un înscris emis de către conducătorul instituției publice centrale sau locale, care are obligația întocmirii și modificării inventarului centralizat, prin care se confirmă identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel evidențiat în inventarul centralizat. Pentru imobilele a căror apartenență la domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale este stabilită prin acte normative, intabularea se va efectua în baza hotărârilor Guvernului, hotărârilor consiliului local, județean sau al municipiului București de însușire a inventarelor cu privire la aceste bunuri imobile, însoțite de un înscris emis de către conducătorul instituției publice centrale sau locale, prin care se confirmă identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel a cărui intabulare se solicită, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.*

Prima instanță a analizat cele două cazuri reglementate de norma de drept și a constatat lipsa actelor de proprietate, a hotărârii de guvern sau a unui act normativ care să ateste apartenența bunului la domeniul public sau privat al municipiului Târgu-Mureș, respectiv lipsa oricărui înscris care să ateste că imobilul în cauză a fost cuprins în inventarul bunurilor aparținând domeniului public al unității administrativ-teritoriale.

Criticile din recurs nu pot fi primite deoarece au o natură generală și nu se raportează în concret la prevederile legale analizate de prima instanță și care au stat la baza adoptării actului administrativ atacat.

Astfel, în sprijinul recursului este invocată categoria de interes a bunului, respectiv ca fiind de interes local deoarece este situat în intravilanul localității, respectiv faptul că interesul comunității locale primează față de un presupus drept de proprietate al Statului Român, imputându-se primei instanțe că nu a analizat cel mai important factor în determinarea drepturilor de proprietate cu privire la imobilele aflate în interiorul localităților. Or, prima instanță a analizat în mod corect acele dispoziții legale care au fundamentat actul administrativ dedus analizei, dispoziții legale menționate chiar de către recurentul-pârât.

Nu poate fi reținută nici critica care se raportează la prevederile art. 8 pct. 3 din Carta Europeană a Autonomiei Locale prin raportare la care se invocă disproporționalitatea dintre acțiunea formulată și importanța intereselor protejate.

Astfel, intimatul-reclamant a acționat în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, dreptul la acțiune al acestuia neputând fi negat prin invocarea unei lipse de importanță a aspectului reglementat. Din contră, Curtea apreciază că analizarea legalității actului administrativ care își propune să ateste regimul juridic al unui imobil cu scopul ca acesta să fie inclus în circuitul civil, respectiv care este de natură să elimine mențiunea din cartea funciară referitoare la apartenența sa la domeniul public al Statului prezintă o deosebită importanță.

În consecință, în temeiul art. 496 alin. 1 C. pr. civ., Curtea va respinge ca nefondat recursul.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondat recursul formulat de către recurentul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TÎRGU MUREȘ (cu sediul în Târgu Mureș, P-ța Victoriei, nr. 3, jud. Mureș, cod fiscal 4322823) împotriva Sentinței civile nr. 405/18.06.2024 pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 1887/102/2024.

Definitivă.

Pronunțată în condițiile art. 402 Cod procedură civilă prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi 17.10.2024.

Președinte,
Andreea Toma

Judecător,
Gabriela Ghizela Ceusan
fiind în concediu, semnează
președintele completului,
Andreea Toma

Judecător,
Dr. Marlina Boanca-Ivan

Grefier.
Balint Tudor

Red. AT/Tehnored. MGO/4 ex/16.12.2024
Jud.fond. M.M.Pupăză.

Stampa: Curtea de Apel, Economice-Administrative
Data: 16.12.2024
Semnatura: _____